

**„Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft zo zend Ik u.
Ontvangt de Heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft dan zijn zij vergeven.”**

Handelingen 2,42-47

Psalm: 118 (117)

1 Petrus brief 1,3-9

Evangelie volgens Johannes 20,19-31

Deze zondag van Beloken Pasen is, sinds het jubileum in het jaar 2000, tevens ook de zondag van de Goddelijke Barmhartigheid. Op deze zondag horen wij in het evangelie hoe Jezus, na zijn Verrijzenis, aan zijn apostelen verscheen en hen de zending gaf om zonden te vergeven. Wat een grote genade! Jezus zond zijn leerlingen uit om te vergeven zoals wij, vandaag de dag nog steeds, kunnen horen in het sacrament van verzoening:

“God, de barmhartige Vader, heeft de wereld met zich verzoend door de dood en de verrijzenis van zijn Zoon en de Heilige Geest uitgestort tot vergeving van de zonden; Hij schenke u door het dienstwerk van de kerk vrijsprak en vrede. En ik ontsla u van uw zonden in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.” (absolutieformule)

De vergeving, als onderdeel van onze levensweg naar Christus, van onze weg van bekering, is echter niet te begrijpen zonder de genade van het geloof. Daarom horen wij vandaag ook over de worsteling van de apostel Tomas met het getuigenis van de andere leerlingen.

Tomas was er niet bij toen Jezus aan de anderen verscheen en wilde niet geloven dat Jezus verrezen was voordat hij zijn vinger in de plaats van de nagelen kon steken en zijn hand in Jezus' zijde.

Dat de leerlingen moeite hadden om te geloven dat Jezus was opgestaan hebben wij de hele week al gehoord in de lezingen. Het was niet alleen een probleem van Tomas maar van alle leerlingen. Ze waren blind om Hem te zien en traag van geest om te begrijpen en geloven dat Hij verrezen was.

De worsteling met het geloof is ons zeker ook niet vreemd. Waarschijnlijk hebben wij ook op bepaalde momenten getwijfeld en wellicht gezegd: eerste zien en dan geloven. In momenten van beproeving, van lijden, onder andere in deze tijd die wij nu beleven, hebben wij misschien ook ervaren dat het geloof een genade is die wij aan God iedere dag opnieuw moeten vragen, zoals de vader van een zieke jongen eens tegen Jezus zei: *“Ik geloof, kom mijn ongelof te hulp.” (Mc.9,24)*

Zo schreef Petrus in de tweede lezing van vandaag: *“Dan zult gij juichen, ook al hebt gij nu, als het moet zijn, voor een korte tijd te lijden onder allerlei beproevingen. Maar die zijn nodig om de deugdelijkheid van uw geloof te bewijzen.”*

Deze tijd is voor ons allen een tijd om in het geloof te groeien, om te bidden om meer geloof, om aan de Kerk te vragen om ons het geloof te geven. Jezus richt deze woorden vandaag tot iedere van ons: *“Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde en wees niet langer ongelovig maar gelovig.”* Vervolgens kunnen wij met Tomas uitroepen: *“Mijn Heer en mijn God”*. Amen